

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.03.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **оптужени Илија Јуришић са браниоцима адвокатом Дозет Ђорђе и Протић Стеваном.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци Крстић Радован, да ли је присутан? Хоћете позвати сведоке? Добар дан. Крстић Радован?

- **Сведок Крстић Радован присутан.**

Вукмирица Миодраг? Ви сте?

- **Горан Илић није присутан.**

Обавештена сам од Основног суда у Зворнику да сходно нашој замолници наведени сведок због благовременог уручења позива за главни претрес одређен је био дан 28. март са почетком у 9,30 сати, позван је да приступи у овај суд. «Телефонским путем који сте нам доставили у наведеној замолници, али приликом доласка и поред покушаја да се наведеном сведоку појасне разлози позивања одбио пријем позива, те због крајњег непримереног понашања и уз асистенцију припадника судске полиције удаљен из просторије Основног суда у Зворнику». То нам је извештај стигао од Основног суда у Зворнику.

Ја бих молила само да остане Крстић Радован, а Вукмирица Миодраг сачекајте у посебној просторији за сведоке. Сачекајте и Ви, сачекајте, позваћемо Вас.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господо, два су разлога зашто желим да се обратим суду пре него што се приступи извођењу доказа. Први је, да кажем, у форми питања. Од 22.02.2008. године када је кренуо овај главни претрес постоји информација да је Тужилаштво за ратне злочине тражило да се, каже овако: «предложило да се суђење снима камером». С обзиром да ја преко Ваше службе нисам успео да дођем до тог, дакле

формалног документа да ли је заиста такав предлог постојао или не, ја бих желео да чујем да ли такав предлог постоји или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нек нам се изјасни одмах тужилац, ја не знам за то да се снима камером, ја стварно то први пут чујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам разлога уопште да се изјашњавам по тим питањима, јер све што је до сада било то је дакле написмено речено, написано. Значи, то би била нека кореспонденција између мене и браниоца о неким стварима које се не тичу главног претреса.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, јавно је објављено да је тужилаштво тражило да се суђење, дакле цитирам напис: «снима камером, а да је одбрана то одбила». Дакле, желео бих само да кажем да одбрана, ако постоји такав предлог, је сагласна са тим да било која телевизија или било које средство информисања учествује у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сигурно не. Не знам на коју камеру мислите?

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знам ни ја. Дакле, тужилац за ратне злочине на конференцији за штампу тог дана је објавио 22. у 12 сати пред новинарима, бар је тако штампа објавила и средства информисања и електронска да је тужилаштво предложило снимање камером, а да је одбрана то одбила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не знам за такав податак стварно. Не знам која би то камера, ко би то снимао, верујте да то не знам.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Верујте да не знам ни ја. Јер ово суђење је јавно, то је констатовано и на почетку суђења и знамо да се ово суђење снима и аудио и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. И управо је то тако.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: И ми немамо апсолутно ништа против као одбрана да се комплетно суђење преноси у крајњој линији директно на националној телевизији. Чак би нам био интерес да то се тако деси. Друга ствар због које сам се јавио јесте оно на шта заиста не можемо да утичемо, јер је то одлука већа о редоследу извођења доказа. С обзиром на одбрану окривљеног и с обзиром на оно што смо ми покушали као одбрана да пружимо на почетку главног претреса, сматрам да би много упутније било изводити доказе тако да се утврђује да ли је Илија Јуришић починио дело онако како је то оптужницом стављено на терет. Примера ради, као да судимо саобраћајку ако вам окривљени каже нисам уопште био ту, нисам возио, био сам на сасвим десетом месту, логично је да најпре испитујемо да ли је заиста он возио или не.

Овде имамо окривљеног који каже не знам о томе ништа, нисам био ту, нисам овлашћен да издам било какво наређење нити сам издао

било какво наређење, сматрам да при нашем ставу, да апсолутно немамо ништа против да се сви докази свих сведока, искази свих сведока који су саслушавани у истражном поступку а немају непосредна сазнања о месту и улози Илије Јуришића у организацији МУП-а, односно Станице јавне безбедности Тузла, да се сви ти докази прочитају. Дакле, апсолутно немамо ништа против тога, а сигуран сам да би извођењем доказа оваквим редоследом, дакле, да се утврђује Илија Јуришић у овом поступку да бисмо врло брзо завршили овај поступак. Наравно, да на одлуку већа не можемо да утичемо али чисто као примедбу износим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то и прошли пут предложили да се чак прво саслуша Дубајић Миле као командант касарне. Међутим, ја сам кренула чисто овако према оптужници од оштећених и то од људи који су саслушани овде сад у овом поступку. Видели сте да смо мало редослед променили тако да сигурно ће бити размотрен предлог да следећи пут буде саслушан прво Миле Дубајић. То је сад у овом моменту што могу да вас обавестим, али прво да поступимо овако како је тужилац предложио што се тиче оштећених, а после сигурно да ћемо.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се извињавам, да ли могу да питам да ли ће ми бити дозвољено да сведоке који буду саслушавани овде као оштећени, да им се предочи онај видео снимак који смо доставили, јер барем сматрам да би морало бити врло значајно да ако се препознају на тим видео снимцима барем возило у коме су били да покажу да то је то, али ако то не изведемо претходно као доказ, ја то не могу користити кроз питања. Барем сматрам да не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви предлагете да ми пре него што кренемо са саслушањем сведока да прикажемо тај снимак што мислим да јесте упутно? Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте? Добро. Да, да, може јер ми смо већ припремили, очекивали смо да ће то бити, ми смо већ припремили са режијом да нам емитује те снимке. Наравно. Добро. Прво, ја бих прочитала исказ овог сведока. Очигледно да ми нећемо моћи да дођемо до сведока Илић Горана, имамо ту и неку документацију лекарску. Да ли сте сагласни да прочитамо? Тужиоче? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка на сагласан предлог странака прочита исказ сведока ИЛИЋ ГОРАНА.

СТРУЧНИ САРАДНИК РОСАНДА ЦЕВЕРДАНОВИЋ-САВКОВИЋ:
«ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Кажите ми 15. маја 1992. године, јесте ли Ви из Тузле излазили са војном колоном? СВЕДОК: Да. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Чега се сећате везано за то? СВЕДОК: Па ја се сећам кад смо ми били ја сам био незапослен па сам чуо да примају возаче у инжињерију у војску, па сам се пријавио и кад сам отишао тамо нормално примио сам плату. Возио сам ове конструкције за мостове и ту сам био до 15. маја. Тада смо отишли у Тузлу и видео сам већи број возила тамо него иначе у касарни када сам био. Питао сам од ових другара шта је ово, каже сели се касарна за Србију. Мени није било јасно, али ето ја сам мислио да не сме нико напасти на војску. Ја сам мислио да је војска најјача, међутим, по мом мишљењу ја мислим да смо издати. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Можете ли да нам опишете како сте Ви видели тај напад? Јесте ли погођени, јесте ли прошли? СВЕДОК: Ја сам, извините ако застанем па станем, онда ми реците шта сам причао, јер овако кад станем онда ми заблокира мозак и онда не знам јер рањен сам у главу. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Ви сте возили камион, јесте ли изашли на горњу или доњу капију? СВЕДОК: На ову доњу капију што иде према. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Који вам је камион био у колони знате ли отприлике? СВЕДОК: «ФАП». ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Који по реду је био? СВЕДОК: Не сећам се. Један део колоне је изашао. ИСТРАЖНИ

СУДИЈА: Је ли било војске на камиону? СВЕДОК: Није било војске.
ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Шта сте возили у камиону? СВЕДОК: Возио сам
некакве сандуке, нешто што су рекли да утовари тамо, не знам шта је
било. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Значи, ви сте били сами у кабинџи?
СВЕДОК: Био је још један, не сећам се његовог имена. Не знам, он није
био ни заробљен а није био ни горе у јединици са мном него кад је било,
ајде може ли ићи. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: И како сте Ви чули први
пуцањ или шта сте већ чули? СВЕДОК: Ја кад сам, полазили смо ми око
12,30 можда и 1 сат је било по подне кад смо пошли. Видео сам да се
враћају камиони, онда и ја сам окренуо камион и вратили смо се за
касарну. У касарни је почело неко пушкарање, пуцање. ИСТРАЖНИ
СУДИЈА: На касарну или из касарне? СВЕДОК: Отишао сам у оне
траншее што су биле нас неколико, то је више шала, тако сам сматрао да
на војску не сме нико напасти. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Значи, пуцало се
на војску? СВЕДОК: Вероватно на војску јер и ја сам био у траншеји,
нико није био погођен. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Значи, нисте видели зрно
неко да пролети или да погоди, само чујете пуцњеве? СВЕДОК:
Углавном чујем пуцњеве. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: И кад сте кренули
после тога увече? СВЕДОК: Увече кад смо кренули ја сам кад сам
изашао отуда из касарне и из ја мислим Скојевска улица да се зове и на
Брчанску онда сам зачуо одједном прасак исто да ври нешто у касарни,
не зна се. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Нисте чули појединачне пуцњеве?
СВЕДОК: Ништа нисам, него одједном се зачуло, метак ме је погодио
кроз руку. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: У том тренутку Ваш камион је ли био
скренуо улево или је још био у Скојевској?
СВЕДОК: Ја сам скренуо мислим тако јер сам био улазио у Скојевску
сам улазио кад ме је метак погодио кроз руку, убрзо ме метак погодио у
главу, онда се више ничег не сећам. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Кад кажете
скренуо јесте ли стигли Ви до Брчанске Малте? СВЕДОК: Јесам.
ИСТРАЖНИ СУДИЈА: То је она велика «Х» раскрсница, јесте ли ту
скренули већ били лево? СВЕДОК: Ту сам већ био да скренем лево,
значи у самој кривини. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Шта је било са вашим
камион, знате ли? СВЕДОК: Не сећам се ничега, погођен сам у главу и
онда мислим да сам налетео на возило које било јер после у затвору.
ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Чега се следеће сећате? СВЕДОК: Сећам се
следећег да су ме питали како се зовеш у болници, значи не сећам се
више ничега. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Од тог тренутка кад су вас питали
па надаље какав вам је третман био у болници? СВЕДОК: У болници је
било и оно причали су јер били смо смештени са њиховим рањеницима и
шта ја знам. Псовали су матер, нису знали ни ко сам ни шта сам.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Не мислим на њихове рањенике, него мислим на особље, лекаре, сестре, како су се односили према Вама? СВЕДОК: Било је уредно. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Нису вам они правили? СВЕДОК: Нису. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: А после су вас пребацили у затвор? СВЕДОК: После су нас пребацили у затвор. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Како је било у затвору? СВЕДОК: У затвору ја сам био погођен и били смо сви погођени на пет и више места, значи за себе могу да тврдим да нисам био тучен, а за друге не могу да тврдим и не бих ни причао ни рекао јер видим да је политика једна велика лаж, сви се извињавају муслиманима који су око Сребренице побили сва српска села да би се Борис Тадић нашао да се извињава и каже сви ћемо се извинути. ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Пустимо сад политику. Тужиоче, имате ли питања? СВЕДОК: Не бих о томе, ја могу само да кажем ово. Не бих се закачивао за оно што ће ме коштати моје безбедности и не бих се о томе, значи могу да кажем то, значи да смо били нападнути, вероватно им није било стигло појачање, нису се били обезбедили, сматрамо да војска колико је војника било у касарни могли смо да се бранимо месец дана. Значи, било је у интересу да нас изведу као на длану и да нас побију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Констатује се да је од стране стручног сарадника овога суда Росанде Цевердановић-Савковић, прочитан исказ сведока Илић Горана дат у претходном поступку дана 12.07.2007. године Ки.В. 6/2007.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши увид, односно да се прикажу снимци «Напада на маршовску колону ЈНА приликом извлачења из Тузле на дан 15.05.1992. године» снимљене од различитих аутора а означене у Тужилаштву за ратне злочине КТРЗ 5/04 - ЦД1, КТРЗ 5/04 - ЦД ДВД 2, и КТРЗ 5/04 – ЦД ДВД3 место злочина и да се прикажу снимци који су доставили браниоци оптуженог и то пет ЦД-ова: ЦД бр. 1 на коме стоји Брчанска Малта - 19,30 часова, ЦД бр. 2 - Брчанска

Малта - излазак колоне од 19-20 часова - излазак после 20 часова, ЦД бр. 3 - Брчанска Малта излазак у 18,56 - излазак и почетак пуцњаве, ЦД бр. 4 - излазак колоне 15.05.1992. године Фондација «Истина, правда, помирење» ЦД бр. 5 под називом «Жртва је кривац» документарни филм о одбрани Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да нам само прикаже на мониторе ове снимке «Тузланске колоне». Можете овде да пређете где Вам је згодније.

Да ли може мало да убрзамо да прикажемо колону, а да не слушамо. Изволите? Тужиоче да ли сте сагласни да убрзамо мало?

Ја бих молила режију да прикаже део изласка «Тузланске колоне». Дакле, да прескочимо ове сведоке. Тим редоследом, јер како сам ја читала тим редоследом је кренуло. Можете од почетка да видимо шта је, тако је.

Режија да ли може да се појача тон? Добро, то би били снимци које је одбрана доставила.

Добро, хоћете нам приказати снимке које је тужилаштво доставило.

Прикажите нам молим Вас снимке које је тужилаштво доставило, ово су снимци које нам је одбрана доставила. Да, добро, наставите онда даље, наставите даље са другим ЦД-ом. Наставите даље.

Само ми реците назив, молим Вас. Добро, дакле прикажите нам излазак колоне 15.маја 1992.године, Фондација «Истина», то је број 5, јел тако ЦД? Не, није број пет, «Жртва је кривац».

То је овај, то је ЦД-е број четири, излазак колоне 15.05.1992., Фондација «Истина, правда, помирење». Дакле, прикажите нам ЦД, број четири.

Да ли је моја сарадница тамо?

ЦД, број четири.

Добро, сад нам прикажите ЦД-ове од стране тужилаштва које смо добили. Почните са првим ЦД-ом.

Добро, можете прекинути са емитовањем овог ЦД-а, па нам пустите ЦД број два.

Добро, то ћете Ви после. Реците, реците, да ово сад што нам је приказано јел тако, од стране тужилашта што је достављено?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Управо показани ЦД је снимак Сарајева а не Тузле, који је град где се десио овај догађај о коме ми овде расправљамо. Дакле, тужилац је овде доставио видео снимак сасвим другог града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, хоћете Ви нешто да, коментар дате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови су ЦД-ови достављени тужилаштву, дакле не скрива доказе, па је на већу да презентира и да се овде утврди о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, морамо да прикажемо ове снимке.

Хоћете мало убрзати, молим вас.

Сада прикажите ЦД-е број три.

Идентично. Добро, то би дакле било све. Да ли Ви имате неки предлог?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам предлог, само ако дозволите коментар. ЦД бр. 2 којег је уз оптужницу доставило тужилаштво, снимак почиње 40 минута након почетка догађаја. Овде расправљамо о почетку догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су прегледани снимци са ЦД-а који су нам доставили браниоци оптуженог и Тужилаштво за ратне злочине.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Крстић Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па бих вас молила да позовете сведока.

Хоћете прићи овде за овај пулт.

Сведок-оштећени РАДОВАН КРСТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Крстићу.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћемо узети Ваше личне податке? Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: 1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Симе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У Грачаници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тренутно у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тренутна адреса – Сергеја Јесењина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Економски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Крстићу позвани у својству сведока оштећеног. У претходном поступку нисте полагали заклетву па бих Вас молила да прочитате. Имате ли ту текст заклетве?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Наглас, наглас.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на таква питања једино нисте дужни да одговарате. Да ли сте разумели?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани овде?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Знам.

Сведок-оштећен упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали исказ код истражног судије 18. маја 2007. године. Да ли остајете у свему код овог исказа?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам само поновити још једном где сте били маја 1992. године, када сте дошли у Тузлу? У ком својству сте дошли, па нам испричајте везано за тај период?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Овако, ја сам по завршетку средње школе, коју сам завршио 1991. године, отишао на одслужење војног рока у Ваљеву, где сам и био на одслужењу неко време одакле смо отишли у Источну Славонију. Од Источне Славоније до 14. маја, дакле био сам тамо где сам тада у том периоду, ако могу тако да се изразим, војници из Србије који се налазе у Босни иду у Србију, војници из Босне који се

налазе у Србији иду у Босну, па и мене тако задесило да се ја појавим у тузланској касарни. Тамо сам дошао, јавио сам се дакле у касарну, одакле су ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли тачно?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте се јавили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Капетан је био, тамо сам се јавио, јавио се на портирницу, јавио се тамо, сећам се да је био неки капетан, распоредили ме, дали су ми тамо у Ковачево село, ту смо били до ујутру кад су рекли да идемо на испомоћ да се касарна сели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам то саопштава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тај претпостављени ту што је био ујутру, била је смотра, прозивка, оно редовно како у војсци то иде, речено да идем у касарну, да се касарна сели и да ми помажемо око тога тако смо и дошли, сад јутарњи сати, колико сати тачно не могу да се сетим, речено нам је тамо где смо били, тамо су неки магацини нешто је било тамо смо се почело је то паковање, знам гуме су биле у камиону што сам ја утоваривао. Колона је била негде ја мислим око пола два, два спремна да крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било тад ту кад сте Ви дошли, кад сте пришли магацину? Где се тачно налазио магацин? Како сте ушли у магацин?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Магацин, ето то је прошло толико периода тај у Тузлу задња страна, значи како се каже, КПС по војничком, негде од овако некако лево је било ја мислим горе брдо где су и магацини неки били, доле су била овако два пута, сам био у овом путу колона та формирана тих возила, а било је и овамо људи који су ја мислим са Озрена да ли су дошли да и они у испомоћ да ту помогну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте затекли у магацину?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па у магацину били су они сандуци, шта је било у њима ја мислим, није ми познато, претпостављам можда војна опрема шта је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама речено, шта треба да узмете из магацина конкретно?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па не, то је било овако чист распоред иди утовари гуме, ти иди ово, ти иди оно и тако. Случајно је мене допало то да смо утоварили, ставили у возило ко је шта друго, шта су утоварали мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била та возила и која су то била возила? Где сте Ви ставили те гуме?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Војна возила, камион «стодесетка», «стопедесетка» не могу се тачно сетити да ли је «стодесетка» или «стопедесетка». Разлику искрено речено и да ме сад питате нисам, не могу се сетити. Дакле, око негде по мојој процени ја мислим пола два, два да је била већ формирана колона, овако да су за окрет све урађено, речено да први ови са десне стране тог пута где су били а ти људи са Озрена који су кренули тај први део колоне, недуго после тога су враћени. Разлоге зашто су враћени није ми познато нити ми је ко саопштио, углавном су враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ко формира ту колону са Озрена? Да ли имате прилике да видите који је то старешина? Ко формира колону?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Старешина исто неки тај капетан, капетан је неки био по чину мислим капетан, да ли је он сад стварно капетан, да ли није, али рекао бих по чину капетан да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он све време издавао наредбе како, која ће се колона формирати, када да крене? Искључиво он?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Оно тамо, ви тамо, ви овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво тај капетан?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја колико сам њега приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вашем сећању колико је било са Озрена војника?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не бих, то што каже, колико је било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и они крећу, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је вама речено кад ћете у ком моменту ви да кренете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: После њих, значи када се овај део испразни, овако значи пут, кад се овај део испразни тако онда ми крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам то опишите. Дакле, колона креће?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Први је део кренуо. Након неког извесног времена су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете отприлике да нам кажете колика је била дужина те колоне? Да ли је то била већа колона?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ајде да кажем, ако могу слободно 100 метара, али немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више? И да ли Ви имате сазнања зашто су се вратили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Наводно као да се формирамо сви у једну колону па да они као наводно су требали на Озрен а ми овамо према Мајевици, па због тога као не може тако него се иде у једном смеру, тако је било моје сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико минута су се вратили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па ја мислим неких можда десетак минута, убрзо, није то потрајало колико су изашли, колико треба да изађу возила и тамо да их неко врати и ето. Ја мислим отприлике једно десетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Касније ето то је у међувремену док смо и ту били чекали наредбу да кренемо, било је и провокација што се тиче са стране небодера, ја мислим да је она брчанска тамо и горе оно брдо где су се они груписали људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту је било провокације и како су се манифестовале те провокације?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У моменту док смо ми били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у кругу касарне?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да. Било је одатле, добро се сећам, горе назвали смо једног човека и само није нико, сва срећа није нико погођен да кажем, али ја сам то сматрао као један вид провокације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како, јел' то било више пуцњава, да ли је то била појединачна пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па један по један пијукне, чујемо, чучнемо, ја мислим да је неко и запуцао да ли негде па смо сви били у једном моменту и полегали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам старешина нешто говори у том моменту како и шта треба поступати?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја у том моменту нисам видео старешину, у том моменту ту на том дјелу где сам ја био нисам видео. Углавном ето то је се мало смирило, видели смо људе горе како се наредају, ја мислим Козловац, како се зове то брдо горе изнад, овако кад се изађе из касарне па лијево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног човека сте видели?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не, било је њих више овако груписани горе на том брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како су изгледали? То је далеко?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Далеко да, али се види да људи, да су горе људи и онда на крају да ли су били преговори, да ли нису ја не улазим у то, углавном је стигло то наређење да се крене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас питам. Ко вам даје то наређење да кренете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тад сам ја видео капетана тог истог који каже да се крене и да ниједним гестом, дакле, не сме ничим да се испровоцира нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам кажу у случају да се десе неке провокације које су се и десиле, како Ви кажете, да ли вам онда он говори како у том смислу треба поступати?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не. Није он то рекао, он је само рекао значи од стране нас да не сме бити ниједна провокација, да не смије значи ничим да покажеш да би некога изиритирао нечим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он коментарисао те провокације ако је уопште имао прилике да чује?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ту у заклону нисам био кад је та пуцњава била, ја нисам видео, можда је било али ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је то даље текло?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Кад је кренула колона на излазу из касарне, пошто сам ја седео назад у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила мало прецизније да нам опишете како се формира колона, да ли иду прво возила, која возила иду, да ли су то искључиво војна, да ли је било цивилних? Опишите нам то што сте Ви видели, ко први излази и како то иде?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Први који је изашао не знам, нисам видео, дакле ја знам за ова возила која су у мојој близини била да је дакле, значи редом иду прво ови па тако уклапала су се углавном у једну колону како се излази да се не ствара гужва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било возила по Вашој процени? Јесу ли то камиони били искључиво или?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Претежно камиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиони?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да. Било је ја мислим неки пинцгауери, било је онај, колико сам ја негде видео можда борбено возило, оно пешадијско, ајде сад немојте ме држати за реч сад кажем опет можда стотинак возила ако је по мојој процени можда било и дакле у мом возилу где сам ја седео, ја сам седео на ивици овако како да кажем, дакле, улазите са задње стране камиона, овде сам ја на ивици клупе седео. Колико сам могао да видим на изласку из касарне овако зграда једна стајали су ту цивили онако на улаз, једна жена је чак махала, поздрављала нас. У моменту сам и ја њој махао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини касарне?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па недалеко ту одмах пролазе камиони, сад прошло је времена, ту је у близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви у том делу колоне? Да ли сте у почетку колоне, у средини, позади, да ли можете да лоцирате где сте се Ви налазили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја могу да оценим само од момента када се запуцало јер сам тад приметио можда кад се запуцало отприлике треће, четврто возило је моје било, ту је убрзо око техничког прегледа сам ја био. У том моменту кад смо излазили, сад колика је колона била, да кажем, ајте да кажем да смо у средини били, али ту смо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био у камиону, у Вашем камиону?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У камиону сам само знао овога Стевановић Радана који је настрадао са мном, ове остале људе нисам искрено речено знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Било нас је око 10, 11 тако. Дакле, кад смо кренули, вратићу се само на ово. Кад смо кренули махнуо сам тој госпођи, отпоздравио, само се чуо један пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, да ли можете то да, да ли сте могли да, из ког правца?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Само се чуо један пуцањ који је по мени био знак за напад. После значи већ смо ушли доле, само се чуо један пуцањ, после тога је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то мислите да је био знак за напад?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па зато што је било по мени, тај дан возила се крећу, само чујете рад возила, само чујете рад возила, тишина или у том моменту од тог свега ја нисам можда нисам чуо, али само сам чуо у том моменту звук возила и тај пуцањ који је мени давао знак да је то био знак за напад, после чега је одмах уследила паљба по нама. То је била застрашујућа, са свих страна су прштали меци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време било када се то десило?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Видно је било тога дана, прољетно, љетно време, отприлике ајде да кажем можда 5, 6 часова по мени после оног повратка ових људи мало је то још потрајало шта ја знам шта су радили, да ли је преговор био, не знам, углавном можда 5, 6 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали оружје?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Имао сам оружје. Имао сам пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви држали то оружје? Да ли сте добили неку наредбу у смислу како поступати са оружјем?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Строго оружје, значи држите код себе, како седите држите овако, али моја пушка није имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увис?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Како седите овако држите пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали муницију?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То је само пушка нека коју сам ја задужио и која је ето тако стајала ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било у том смислу нека наредба како поступати са тим оружјем, искључиво тако држати или нико ништа није рекао?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Колико ја знам мене су у војсци учили тако, значи не можеш окренути према човеку или нешто, само држи овако, тако није да ми је сад тај дан неко рекао држи тако пушку. Први метак који сам осетио је био у кук овде десни, потом кад сам био погођен хтео сам да се сагнем да само чучнем да покријем главу, онда ме је други метак овде погодио, е овај по ногама то нисам ни осетио искрено речено, нисам ни осетио, то сам тек касније видео да сам погођен. У ову десну ногу ту ми је прострелна рана где овај квадрицепс ми је, нема квадрицепса овде и овде имам зрно метка још у левој нози. То је трајало дакле ту, колико је трајало сад по мени врло је кратко трајало, то је општи метеж био, пуцњава са свих страна, нисам успео видети у којем правцу идемо, само сам доле овако сагнуо се па шта Бог да шта је било и шта ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је с овим Раданом?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Он је возач био, он је возач, на сву срећу, захваљујући њему ми смо се извукли из тог вртлога ватре који је био доле у Брчанској. Он нас је успео одвести негде горе до Славиновића до бензинске пумпе, касније што ћу приметити бензинску пумпу и то да ли је он изгубио свест, углавном није више могао да настави даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то отприлике, који је пут који је прешао?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па пут који је прешао отприлике можда километар, километар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније да би било снимљено.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Километар, можда километар и по по мојој процени мада сад нисам кажем вам одавно ни био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са осталим војницима који су ту? Кажете да их је било више?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па знам да је један погођен до мене где се навалио мени на леђа, што се касније видело да је мртав, где су и ови овамо исто били погођени, исто мртви. Да до тог момента само сам чучнуо доле и ућутао се шта прође да прође, не могу ништа против тога. Углавном до бензинске пумпе кад је он изгубио више свест скренуо је, како је он тамо ударио у канал тако сам ја онда на асфалт испао, био ту на асфалту. У том моменту сам ја видео бензинску пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тај камион имао цираду?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је отворена била?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте, с ове стране овде где сам ја седео отворена је била цирада, а с ове стране, како да кажем, само дакле задњи део није био отворен, отворена је онако оно превија се горе и тако виде се унутра, виде људи, види све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је дошло до испадања?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па вероватно по инерцији шта је било, пошто сам ја био ту при крају па кад ме ударе доле ја сам тако спао и остао сам ту где јесам да би се касније повукао у канал код Радана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он ту сад?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па он је дакле био возач. Он је, колико је мени познато, рађен у груди три пута и у ногу два пута. Сад вероватно да се и он скотрљао доле и примирио. Немамо куда даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви примећујете сад из тог канала, да ли Ви нешто примећујете где су остала возила, шта се дешава, опишите нам мало то?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У том моменту док сам лежао на асфалту видео сам возила како пролазе, после се вероватно успео извући, извлачио се, мада поред ту били су и ровови, пуцало се из тих ровова, ту овамо са Сењака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су ровови? Да ли их видите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пута?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Поред пута су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли видите неког у тим рововима?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Како да не, било је војске, територијална одбрана - патриотска лига која је углавном тај део војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да је то територијална одбрана, по чему закључујете да су они?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Закључујем по томе што су били и неодређених униформи, било је у цивилним панталонама, било је на пример шаторско крило направио себи шарену блузу, па било је чак и ознака где пише «милиција» или неке ознаке «ТО», потом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености Ви њих видите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То ћу касније да видим кад ови дођу, кад овај дође да ми пуца у уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, испричајте све по реду како је ишло.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Дакле, из тог канала, то кад сам се касније повукао у тај канал, ту смо лежали. Како смо ми лежали, дакле пумпа је с десне стране, један брдељак је био овако горе, жене су неке биле, ту смо тражили помоћ. Међутим, није нико од њих прилазио нама, вјероватно људи су се и жене бојале, шта је, не улазим у то. Прво тај «ТАМ-ић» који је наишао питали су има ли кога живих, јавите се слободно. Нисмо се јављали, ућутали смо се, бојали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наишао? Морате мало гласније молим Вас да би се регистровало.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Наићи ће касније људи, зато ишао сам тим редом. Тај «ТАМ-ић» питао је неко, видели смо само «ТАМ-ић», то возило које смо чули да неко одатле говори има ли ко жив, јавите се слободно. Нисмо се одазвали, прошли су да би то исто возило се касније вратило и ту стало и да су онда касније изашли људи из тог возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, како су били обучени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Били су шаренолико обучени, дакле, као малопре што сам рекао цивилно, шаторско крило, неко у цивилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружани?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Наоружани сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било у том «ТАМ-ићу»?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: По мојој процени можда 15-ак, 20-ак да је било људи. Било је онако у оном страху да вам право кажем, није ни једноставно ни гледати. Од њих свих се издвојио један који је мене затекао да гледам, пошто се у том моменту Радан Стевановић направио мртав, почео је да ме пита где ти је наоружање, где ти је ово, где ти је оно, онако она питања, стргнуо ми кошуљу, био сам тад неки

крстић имао онако нешто од тисовине, стргнуо га, и даље, како год, што год да ради пита ме где ми је наоружање. Лежим доле, гледам немам ништа код себе, видиш да сам рањен. Каже немаш наоружање и онда сједа ми на прса, пиштољ узима овако био је ту иза паса и тај пиштољ ми ставља у уста и опалио је. Како је опалио крв ми је сукнула из уста. Ја сам и даље гледао овако, није му сад ни то вероватно доста било што сам жив, преместио га је и овако замахнуо руком. Моје је у том моменту размишљање да ме не би ударио овако ја сам се окренуо и онда ме је он онда овако ударио и опет после тога сам опет сам га погледао и у једном моменту ми само у глави синило, видим да неће да стане, иде док ме не убије, ја сам се направио мртав и зажмирио. Чуо сам да је неко од тих људи да му је рекао па каже ниси требао то да урадиш. Ма каже немој да се вратим да га пукнем у чело. Међутим, није се ни он вратио, није ми ни пикнуо у чело, отишли су даље, продужили су доле у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили ти остали који су били поред њега?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Стајали, гледали како он мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли говорили нешто?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ништа. Јесу псовали четничку мајку и то шта ћете ви овде у Тузли, матер вам јебем и ово и оно, шта ћете ту, шта ћете овде, мислим она њихова малтретирања, провоцирања што тако је у том моменту њима то било да могу да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите још неког војника? Да ли сте имали прилике да видите још неког преживелог?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ту у том моменту?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Радан је касније што ћемо помагати један другом, не могу да се сетим, није било. Видео сам људе како беже горе преко њива, горе овако где је сад тамо, шта је тамо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Војска обична, бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бежи?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Бежи јесте. Вероватно спасава се ко како може. Ту смо остали, мрак је био, помагали смо у том док смо ту били, помагали смо један другом с чиме смо и располагали. Да ли смо опасач узели па стегао ногу да зауставим крварење или њему кошуљу стегнуо и тако нешто ето шта смо имали тако смо се и помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите о Радану?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте, он мени, ја њему. И тако смо и лежали беспомоћни ту, нема више шта, шта је било било је, мрак је био, тачно сад сате да одредим не бих знао, мрак углавном знам да је био и већ нас је почела хватати она зима, како да кажем кад почнете да дрхтите од хладноће. У једном моменту је само опет неко звао, питао има ли ко преживели, има ли неко јавите се, овде хитна помоћ. У том моменту шта је било било је, јавили смо се. Стварно људи су дошли са оним њиховим колима, колима «Хитне помоћи», дошли су код нас, изнели су нас онде на пут на носила оно шта треба гледали су ране, једно ми је дете остало у сећању да ли из оног дома за незбринуту децу, не знам, пошто је ту био и дом за незбринуту децу, он је стајао изнад мене, тако миловао ме је по глави «чико, не бој се ништа, биће све добро», тако да ето што каже ко год да је хвала му, не гледам ни на шта нек је жив и здрав.

После тога одвели су нас горе у болницу на Градину, на Градини горе вероватно од нас свију, био је у комбију још један, мислим да је он умро до пута до болнице, само не знам ко је био, ја мислим да сам га затекао кад смо се нас двојица попели, тај човек. Од тих горе рањеника колико нас је било, мене су ставили прво на стол ту, остали су били ту у сали овако лево од мене. Прво су ми шили руку, ноге, то је све оно што се сјећам до тог момента је већ операција вилице, да ли је било стање дато оно за успављивање то се и вероватно док се тога не сећам, знам само ујутру да сам се пробудио у болничком кревету на максиофацијалној хирургији доле ја мислим, доле смо били. Оперисали су ме, што се тиче вилице господин Хилмија, ја мислим да је био неки Алија да је био и још један висок момак, сећам га се, не бих знао како се зове. На рад тих доктора не бих имао срца да се пожалим што се тиче њих, на крају крајева они су ми спасили живот и захвалан сам им на томе, осим једног што је био Хидајет ми се чини да се звао неки тај, ја га зовем медицински брат, који је долазио тако и да инекцију па ти псује четничку мајку «јebo те овај, јebo те онај» и једна жена што је била кад у склоништу знам да сам тражио воде жедан дао бих ти све за један кап воде, није ми дала воде. Добијали смо оно за болове, обилазили су нас, био сам у соби, час су нас једном састављали па су нас растављали.

На том одељењу био сам једно време и у истој соби са њиховим рањеницима, што ми није било ни мало свеједно. Ујутру знам устанемо, био је неки Марко тамо, да ли је он из ХВО-а ујутру пуштао песму «Ајмо Чедо построј се, стани мирно», ту пушта песму и тако. Да ли сте ви слушали ове песме, да ли нисте слушали и тако нагађања,

провоцирања. Једно време смо се хранили заједно, касније нису хтели ни да једу са нама зато што смо ми, како они кажу, србијански четнички агресори. Једног момента се сјећам док сам лежао у кревету, ушао је човек висок, рањен, не знам на којем ратишту, упамтио сам само Шевалија мислим да се зове и оне ознаке «Хоса» да су биле. Галами, вришти, лаје свашта, мене није ни питао како се зovem, ништа, само је дошао до мене могу ли узети воде, може узми воде, само ме немој дирати док није нека чистачица ту на том одељењу ушла и она онако њу љутито пита има ли овде четника, каже ево ти га овде поред тебе. И он ме је само овако погледао и каже боље ти изађи, сад ће моји доћи ако те виде заклаће те, што мени није пуно требало. Ја сам се извукао одатле и отишао у кухињу, сео на прозор, отворио себи прозор и сјео на прозор спреман да уколико неко нешто покуша боље да се убијем него да ме неко мучи. Јер и ово све што сам до сад проживео било ми је доста.

Прошло је неко време, дошли су ти његови војници, били су код њега, изашли су негде. Ајде рекох изашли су, готово је сад да мало изађем, није ми падало на памет да се више вратим у ту собу. Сјео сам на нека носила што су биле ту у ходнику. Само што сам сео на та носила они се враћају, његови ти војници и мене онако сад затичу онде ме окружили, рекох сад сам готов шта ће Бог дати видећемо. Међутим, један ме је само онако оњушио као оно «говно српско» ми тако да смо нешто у Словенији радили, није довршио реченицу, није прошло пуно, отишли су, ја сам поново у кухињу и одатле нисам мицао док стварно нису отишли, док нисам био уверен да су изашли. Једном приликом, да ли је било гранатирање или нешто, углавном узбуна је била, сишли смо доле као и сви остали болесници из болнице у склониште. Знао да сам ушао у онај тзв. лавиринт, склониште, легао на један кревет да би касније дошао полицајац да ме истера из тог кревета «није ти место овде, марш тамо седи». Тамо смо сједели на бетону доле ту на почетку унутра кад се сиђе доле.

Касније, после кажем вам, почела су негодовања неће с нама да се хране са четницима, шта ће они овде с нама, тамо и овамо. Међутим, то је касније условило да нас преместе у затвор. Док смо стајали у ходнику онде пред улазом у тај део Медицинског центра, ту су нас, исто тако смо сели доле, чекали шта сад, добро било је и провокација, идете на стрељање и овај баш Пејић Јовану који је био са мном на спрату имао женину слику, ајде каже то ти више неће требати свеједно идеш на стрељање, тако да у том моменту за нас је страх био где, шта и како. Међутим, дошла је марица, тзв. то возило полицијско марица, покупили

су нас, унутра оно мрачно је, позатварали су, не видиш ни где идеш нити шта се ради.

Међутим, кад смо изашли видели смо да је то затвор. У затвор су нас сместили тако у пар тих просторија па су долазили људи пописивали нас ко си ти, шта, како да би нас касније распоредили по ћелијама. У мојој ћелији био је Пејић Јован, Зоран Вукобратовић, Тодоровић Озренко и Лазивић Младен. У тој ћелији на први спрат лево ходник и прва десно ћелија. Што се тиче просторија у којима смо боравили били су нехигијенски услови, прашњавао је било, ми смо дошли ту у пицамама, отворених рана, добро смо икако ето опстали како је све било прљаво. Храна је била слаба, дају ти мало неке порције нека је била нешто. Прво смо се доле хранили, доле у приземље у кухињи с оним осталим затвореницима па се касније, да ли су и они нешто протествовали и шта је било не знам, углавном смо горе на спрату јели. У затвору најгори ми је био онај Иван Колар, Колер, тако некако којег сам приметити је тамо волио да се иживљава са људима у смислу провоцирања и тако уђе нам у собу ајмо певајте «пољем се шире мириси љиљана», на шта ми нисмо хтели да пјевамо, шта да радим. Највише је малтретирао Хушић Брано, Бранислав, Брано, тако некако, њега је највише малтретирао, изведе га па свашта, чак га је и ошамарио пар пута. Миња је био исто стражар неки, што се тиче њега немам шта рећи никад нешто ружно погледао да ми је шта рекао, не.

Дешавања у затвору су била, неку жену знам да су довели до наше ћелије, у црвеном је некако била сва. Знам да су тражили како се зове, она није хтела да каже име па су је одвели негде, неко је доле тукао, после тога се та жена није ни вратила. Шта је било с њом бога питај. Преко пута нас била је нека Снежана из Власеница, знам да је била. Како су је довели ту, не знам, где су је заробили не знам, знам да је из Власенице и да ту су често ови кувари једно време били неки који су ту затвореници били до прије вероватно затворени па ту били, дођу код њих у собу тако дају једну цигару да им она пуши полни орган, иживљавали су се над њом, на размене се ишло пар пута које нису успјевале, због чега то ми није познато. Било је разних шпекулација овако, онако, углавном и ту је ето тако било. Шта још, не знам шта треба још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас вратити још на овај излазак колоне, дакле, други излазак колоне који кажете да је био у које време отприлике?

СВЕДОК ОШТ. РАДОВАН КРСТИЋ: Отприлике пет, шест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест сати?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тако. Знам да је видно време било, а с обзиром да је пролеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, говорили сте о томе да сте чули један пуцањ?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле би то био пуцањ? Одакле је долазио отприлике?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па искрено речено овако како сам ја седео мени овамо, сад тачно да кажем одакле, иза ове зграде, иза са овог брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да лоцирате да ли је то са зграде дошло, да ли је са брда, то никако не можете да?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не. Само знам да кад је чуо сам га из, одакле не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после тога уследило, после туг пуцња?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: После тога је уследио напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Одмах тог момента, можда два, три минута после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, мало нам то опишите? Одакле се пуца? Где се пуца? Шта ви радите? Да ли одговарате ватром? Шта се ради?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, у том моменту из мог камиона нико није одговарао ватром. Људи су пуцали онде из оних зграда, ту је било онде по зградама овамо иза контејнера било је овако како се каже сад то доле зграда па има подрум па нешто то су зграде па како могу сликовито да вам опишем. Тераса се налази, испод терасе има простора па су људи сакривени доле, пуцају одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то видите све?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У моменту том што сам видео овако ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како видите ако сте ви заклоњени, ако сте се доле спустили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Видим ја овако, дакле, овако у моменту, овако. То је све што ја видим. После ја касније у одласку како камион одлази гледаш шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када сте чули тај један пуцањ, па када је кренула општа пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То је општа пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно где сте Ви били? Да ли на тој раскрсници или где?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не, то је мало прије могло да буде јер сам приметио технички преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли? И колико би возила било испред Вас? Да ли можете то да нам кажете колико је било? Разумете, покушавам да видимо где сте се у ком делу колоне те налазили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја мислим да сам рекао испочетка, не знам ни сад, возила су ишла са ове, са оне стране у једну колону. Колико је било испред стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стапали се у једну колону?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Стапали у једну. Сад да кажем овде је било 50, овде 40 па знам овде 40 ја сам био, не знам, искрено речено не знам. Знам само у моменту кад је запуцало да сам приметио овако технички преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили код истражног судије да је ту била и нека цистерна. На коју цистерну? Шта сте мислили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Цистерна у колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ту је каже била испред вас, пита Вас истражни судија «ту је била негде једна цистерна, то је било испред мене, то је испред мене било, ми смо били једно четири, пет возила испред». Па у односу на шта испред?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Испред, могуће да је сама цистерна можда испред или иза заправо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно ми је због овог питања. Дакле, истражни судија каже ту је била негде једна цистерна, а Ви кажете то је било испред мене. Ми смо били сигурно да кажем једно 4, 5 возила испред. Да ли се то мисли на ту цистерну и чија је то цистерна, која цистерна?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Мислим да је војна цистерна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта у односу на ту цистерну ви сте били четврто, пето возило, јел' то тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Тако. Сад кажем, у једном моменту ми се учинило, то је тако брзо било да имате осећај запуцало се, да је прво по вама ударало, тако је то мени деловало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да сте сматрали да је пуцањ био зграда преко пута?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Пуцањ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцањ? Сад кажете не можете баш да лоцирате да ли је зграда, са зграде, да ли са пута?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Овако како сједите, овако сад правац пута, можда је а мени ево сад кажем кад се тога овако присетиш се хтео ја сад на моменат, све је могуће, али ево сад кажем можда овако да мени је то деловало јер то је неодређено било само сам чуо јер је таква тишина била, само сам чуо један пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа сад та паљба после чега је уследила та паљба, како то изгледа? Из ког оружја, како је то изгледало – рафална, општа паљба? Да ли је била експлозија? Шта чујете, шта се дешава?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Рафална, само чујете даа, даа, даа, само то је општа паљба била рафална, ето. После чега само осетите поготке, нисам осетио искрено речено, нисам ни осетио кад ме ово у ноге погодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по Вама где су они у ствари гађали?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та паљба?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возила? Па кога су гађали?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Гађали су нас, војнике који смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што сте код истражног судије прво нагласили да мислите да су прво возаче гађали, а сада Вас питам како на који начин сте дошли до тога да су прво возаче?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да, да. Кад погледате како које возило је долазило с људима се причало шта, како је било, како се десило, прво онеспособи возача, неће њега ниједан рафал погодити тако лако овде, овде, овде ако га ја не нациљам добро снајпером. Значи, мора постојати неко ко гађа посебно њих да би њих онеспособили да би се возила зауставила и да би као што се вероватно десило, срећа само што је Радан такав био момак, такав је био, што га ето ни то није зауставило и успео нас је одвести до те пумпе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша претпоставка?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви то разговарали па сте дошли до сазнања да су прво возаче гађали?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после тога? Колико после тога?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па после овде виђаш се с људима, причаш, нажалост на годишњице те погибије тих људи па се тако ето сједнемо, нерадо испричамо о томе али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неку експлозију том приликом?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Колико се ја сећам нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Било је кажу и тога, али сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успели да видите камионе који су горели?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме то кад сте се нашли код тог канала, нејасно ми је где су остала возила? Да ли су ту још неки камиони?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пролазе?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ко се успео спасити, било је људи закачених за возила, само га вуче онако како се он закачио углавном нека пар возила је прошло, у канал кад ја силазим отприлике видим возила пролазе, а сад кажем вам то је возило, пролазила су возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко пуца из тих возила који пролазе то што видите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска да ли је пуцала?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не. Људи су гледали да извуку живу главу само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли сте евентуално чули касније ко је то вама пуцао у уста?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да. Ја сам касније сазнао за тог човека који је мени је то пуцао како се зове, пошто је он у затвору, једном га је овај Колар довео, пошто сам ја био у хелији како се отворе овако врата имате један, два, три кревета, четврти и ја сам пети био иза врата овако и кад је отворио, пошто је тад Колар био у служби, каже ето га иза врата. Мени је само на кратко ушао тад сам му овако овај део снимиио очима, закључио да је то тај што ми је пуцао у уста, само је рекао још си жив и окренуо се изашао, врата су остала отворена, помислио сам да можда хоће опет да се врати да ме докрајчи али није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За име?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да бих ја касније сазнао да се тај човек који је мени пуцао у уста зове Смајић Изет, човека који је његов радни колега, радили су заједно и он је једно време био у Тузли хвалио се како четнике колико је убио тако су га они повезали да бих ја касније

испитивао, распитивао се онако каже има човек који зна па смо тако сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете колико је још било рањених војника у болници, на одељењу где сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У болници на одељењу ја мислим да, ајде овако, на мом одељењу био је Мирко, Војо, Јово, Јован и ја, колико се ја сећам нас четворица да смо били на мом одељењу. Било их је још горе, био је и Радан и био је Миодраг, био је Љубо, био је Зоран, Озрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво војска? Да ли је било још рањених?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да, било је, ако мислите на то војника на редовно одслужење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште да ли је било?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво војска?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално видели са супротне стране да ли је било неких рањених у том моменту да ли су били доведени неки рањеници?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У том моменту, пошто сам се ја ујутру пробудио, ја колико знам нисам видео никога, касније су пристизали рањеници са ратишта. У том моменту ја нисам видео на одељењу доле, додуше нисам ни могао, из тог догађаја нисам видео зато што и ујутру кад сам се пробудио имао сам ону инфузију тако да нисам могао ни да се померим тако да у мом окружењу није онде било у соби, а можда је ако је неко био овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте коментарисали накнадно после свега тога да ли сте коментарисали да ли је било неких рањених у болници, из тог догађаја дакле?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не знам, с људима оно причали смо, већину причамо како шта је било, како се ти осећаш и тако те, а да евоцирам успомене ко је био, ко шта, мене је само овај лик занимао што је мени пуцао у уста, за њега сам се распитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је војника страдало?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Доста је страдало војника, али то је по причама дакле, ваша је процена оволико, моја је оволико, онако реално речено ајде да кажемо можда 150 људи, али то је грубо речено, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте били у болници?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: До 09. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у затвору?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У затвору до 15.07.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је извршена размена?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте на размену кад су разменили људе тај дан ја нисам размењен, ја сам касније размењен 1993. године зато што је мој отац ту био. Разлоге најалост, покојио се пре 10 година па такав човек никад ми није хтео више ни причати што ми је тешко а знам да су неки разлози постојали зашто је он мене вратио, да бисмо касније на којекакве начине изашли из Тузле и уз перипетије. Знам само да је било ту и плаћања и коме шта је плаћено, знам да је било свега, да сам се из два, три стана селио, да нисам на очима никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у тој колони било санитарских возила? Да ли Ви знате да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Искрено речено не могу да се сетим. Ту у колони можда је било, ја не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили можда путем, кад сте ишли, дакле кад сте излазили из касарне, па негде у делу пута, да је било неких, да су били извођени неки радови, да су постављени неки јежеви, да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Мени се чини само да је било, на овој Брчанској да је било горе, да сам један можда јеж видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас, неће се снимити.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да сам, чини ми се на Брчанској горе да сам видио, на раскрсници можда један јеж, можда је био али нисам у оном свему, што каже колко се могло у том моменту, само летимично овако да се прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, колико сам схатила, Ви уопште нисте видели више ни једно возило да је евентуално било или запаљено или да сте чули експлозију? Ништа.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: После догађања. Чуо сам ја кад сам лежао у каналу доле, експлозије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам. У ком делу су експлозије биле?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па доле у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је колико отприлике, два, три километара удаљено или мање? Километар?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Можда и мање, можда километар ипо откуд знам, нисам одавно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неко предграђе Тузле, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте, то је предграђе Тузле, с Мајевице кад се силази, предграђе Тузле, има Сењак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту где сте у том каналу, ту су и зграде, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У том каналу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У близини?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја, у близини су овако зграде, иза пумпе тамо. Пумпа, ја, и овде, ја мислим да је то Дом за незбринуту дјецу, одакле је тај дјечак изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Немам, ето то је, што се каже, што се тиче тога било, не поновило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали код истражног судије једног капетана Радета, и говорили сте о томе да знате да је на солитеру био снајпер?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па по претпостави, сад да Вам кажем, видели смо тог једног човјека који овако нишани, неће нишанит са оном пушком, не може, можда и може, не знам, зависи од чијих способности, али по мени је деловало да је снајпериста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама је деловало да је снајпериста?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да са моје, додуше није никога погодио, само је изнад глава гађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте и о томе да сте видели да су некога на носилима тукли?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Е јесте, док сам ја био на, овде, на овом столу, овако, у ходнику онде, знам да су некога тукли и псовали му мајку, ко је био, шта је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко туче, ко их је тукао?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ти, ко су они, шта су, ТО, неко је био није, човека туко, онде на оним колицима, носилима, шта су већ била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви само по тој некој униформи, закључујете да су они припадници ТО?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да, можда, не знам, ја претпостављам да је то њихова Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли сви били у таквим, тим униформама?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Било је различитих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Различитих је било?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Сад Вам кажем, било је свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко обишао у болници?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Је, ја мислим да су били представници Црвеног крста. Јел мислите на то? Јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Радован, то нисте рекли, ко је то Модраковић Радован?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Е, Модраковић Радован јесте, у затвору кад смо дошли ту, Модраковић Радован он је баш у тој просторији где су нас увели, он је овако лежао на кревету, имао је као, како се то каже, онај медицински сад најлон овде, само је, једва је причао, онако крупних, онако плавих очију, био је момак смеђ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Исто, резервиста је био, који је био у колони, који је сав изрешетан, и недуго после тога да су га вратили у болници и чули смо да је умро горе. Да је умро у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте говорили о капетану, да ли сте мислили на овог Радета Мијатовића, јер сте код истражног судије спомињали неког Радета Мијатовића?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Може бит да је тај, висок црни, ја мислим, тад, ако сам ја тад рекао, можда сам тад сазнао да се тако зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел би то он био?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја мислим да је тај, капетан, јесте, јел ако је Раде, ако сам у том моменту тако изјавио онда је сигурно. Висок човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у затвору да ли је неко, док сте били Ви у затвору, да ли је неко подлегао ранама? Неко ко је био рањен, да је био у затвору па да је евентуално подлегао?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није познато?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не. Што се тиче наших рањених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли Ви знате?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не знам, колико је мени познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да Вас питам, везано за ово паковање и Ваш полазак, када Вам је одузета муниција и да ли Вам је, како је дошло до тога?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Нисам ни имао муниције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Иначе у касарни нисте имали?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не, кад сам кренуо, само је пушка била која, дужиш пушку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А шта је било са муницијом?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Нисам је ни задужио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Све време боравка у касарни?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јел имао било ко муницију?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То ми није познато, неко око мене дал је имао, нит сам искрено речено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А с Вама у возилу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Кажем Вам, ти људи што су били, нисам никоме завиривао да ли имаш муницију дал немаш, знам да ја нисам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, него када кажете код истражног судије да је био тај Раде Мијатовић, па он каже у ради то, иди то, пакуј то, узми ово, отварају се магацини, да ли се тад нешто говорило о муницији, о оружју, шта ко да узме, шта ко да остави и остало?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, само каже оно, ти пакуј тамо, ти ово, тако у том смислу, значи узми пакуј и то је све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И не знате да ли је било ко имао муницију?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, другу своју, дал је у свом наоружању имао муницију, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Они, онако који су се возили у Вашој близини тако да непосредно можете да их видите, да ли су се сви возили на исти начин са оружјем, постављеним између колена и тако како сте објаснили?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па ја знам да сам ја држао тако пушку и да остали мање-више, можда је неко и држао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли је то била наредба или?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Строга је наредба била да нико не смије ничим испровоцирати никога, било да пушку нешто или да урадиш, ниси смео то да урадиш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А јел било иначе провокација током проласка колоне кроз град?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Од стране кога?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Од стране било кога, неког махања, одмахивања и тако даље?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Од стране, дакле док смо у касарни били, су биле ове провокације што сам мало прије поменуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А током боравка, проласка кроз град нека три прста, махање и тако даље?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Или сте само ви махнули тој жени?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, само је махнула ова госпођа што су били овамо код овог улаза, што су стојали, махнула је, одмахнуо сам, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ви сте више пута саслушавани па сте чини ми се, сад не знам, којом приликом рекли то, то са три прста, дизањем и тако даље, док сте ишли кроз град?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Три прста?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Неко махање и тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Махање, само махање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јел било то. Е, кажите ми још само, да ли су Вас нешто испитивали, да ли је било неког поступка када сте боравили у затвору?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Што се тиче у затвору ишли смо, јест код судије, ја мислим да се господин зове Шехић Вехид, да смо код њега били, у том истражном дјелу, како се то већ каже, што ћете у Тузли, тако ето, стандардна она питања, ту смо били и зато смо касније и добили неке ко оптужнице, нека, нешто, нас било много на списку, било је, сви смо ту били, ја мислим на том списку. Као оптужени за напад на Тузлу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И после је дошло до размене?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас само питала још, да ли је било зоља? Истражни судија Вас је исто питао, да ли је том приликом било зоља?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То јесте ме питао, кажу неко је рекао да је чуо зољу, а ја знам да сам чуо метак, можда је било, али ја кажем, шта сам ја чуо, а знам кад смо причали каже зољу је прво чуо. Могуће, ја мислим да је зоља опет јача од метка да би се толко примјетила, ево само један метак је био знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања господине Крстићу. Овај Стевановић, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Радан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Радан. Да ли је и он био ту на редовном одслужењу војног рока?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, он је био резервни, како се каже, старјешина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Старешина?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја мислим да је оно, како, резервни поручник да је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту на, у тој касарни?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте тамо спештени у затвор и рекосте да сте били још под ранама, ако сам добро схватио, отворених рана?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте, тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су вас тамо медицински збрињавали?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То ми се само једном десило, и једном погрешно и више никад, отишао, ко ће на превијање, пријавило се нас неколико и ја сам се пријавио. Па су тамо, баш овај део, како је овде квадрицепс овде што ми фали, ту је ваљда, тако те отворене ране које су ми биле вероватно загађене па се не могу, да се зашију скроз, па један део меса овако вирио, е то ми је било, и каже ово ти не треба, одсјеко ми, ето тако, то је тај моменат што је мене, што ми више није напамет падало да идем на превијање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте касније имали прилику да видите снимке напада на колону, на некој телевизији?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесам, како да не, како да не, тај дан нерадо гледам ал ето, гледам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли имате представу, јесам ли ја добро схватио, видите, на снимку се види како колона прилази тој раскрсници и требало је да скрене лево?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је та пумпа где сте?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Лево.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она је лево, на том правцу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да, да, на том правцу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер се на снимку виде неки камиони који продуже право кроз раскрсницу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То је управо они војници што су побијени у оном пинц гауеру, што су их побили. Јел тако?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има и пинц гауер, да.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Е то није то, то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сам добро схватио, ви сте нападнути пре уласка у раскрсницу, пре скретања лево?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Пре, значи технички преглед отприлике овако где је, ја мислим да је био прије раскрснице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И још само једно питање.

Откуд, Ви сте у то време, имате 19 година јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд Вам то познавање тих локалних прилика, топонима, типа Брчанска махала, типа Дом за незбринуту децу, типа један ипо километар је, километар, километар ипо од раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Сад ћу Вам ја рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд то све знате кад сте били ту где сте били, један дан сте били у Тузли?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесте, али сам ја се чак и обрадовао кад сам добио прекоманду ту. Зато што ми је на Сењаку живио ујак, свугдје ето тако диљом Тузле сам имао фамилију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле од раније сте познавали Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то Вас питам, јер сте рекли да сте дошли претходног дана, да сте дошли у ову касарну?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да, да. Обрадовао се кад ћу ту доћ, реко међу своје земљаке, међу своје људе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Одбрана, изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је. У колони где је сведок-оштећени био један од чланова, да ли су били и резервисти или само редовна војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у колони били резервисти?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су само били?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не, било је, било је и војника као ја на редовном одслужењу а и било је из резервног састава.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: У формирању састава колоне, да ли сте били у истим возилима, и добровољци и редовна војска?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Добровољци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок није рекао добровољци.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Резерва, извињавам се.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: То добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Резерва, да, били смо и једни и други у возилу.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Заједно сте били у истим возилима?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање следеће је. За то време које је провео у касарни у Тузли, да ли је видео још неког старешину осим тог капетана?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: На том делу не.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: У касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, искључиво је говорио о том неком старешини, па се касније изјаснио и ко је то био.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Приликом поласка колоне, из касарне, да ли је видео неке цивилне, неке цивиле, цивилне органе власти Тузле, у касарни?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У касарни не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не знам да ли баш цивилне власти.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Цивиле неке да ли је видео у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке цивиле?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не, не, само је био онај један војник што је био, с тим што је стојао на КПС, што је стајао до почетка поласка колоне.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, ја нисам био у Тузли.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ако разумете, и с ове стране капије, он је са ове стране.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли је у колони која је напуштала касарну, видео и возила, службена возила полиције, локалне полиције?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја сам то већ рекао, нисам, та цивилна возила, колико сам ја могао да приметим, то ова војна возила, можда је било цивилних, баш сад кажем, видео сам, ја јесам видео на снимку али ја у том моменту, тај дан, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Имам само још једно питање. У вези оних људи приликом првог поласка из касарне колоне, који су провоцирали. Сведок је рекао да је то видео на неким обронцима изнад касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање. На који начин су их провоцирали и да ли је могао да идентификује те људе, не физички него по припадности, да ли су то органи полиције, да ли су то некакви цивили или некаква друга униформисана лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на моје питање, он није могао, удаљени су били, није могао да идентификује да ли су били цивили, да ли су у униформама, то. Да тихо причате, мало гласније, сад се ја плашим какав ће снимак бити, да. И рекао је што се тиче тог провоцирања, рекао је да је било пуцања. Добро, хвала. Имате ли питања?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да се сведок-оштећени прилично добро сећа тог звука првог метка, претпостављам да то улази, добро се уреже у памћење. Да ли се можда сећа иза тога што је уследило, да ли се ради о пешадијском наоружању или неком другом, већем калибру?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па ја мислим искључиво пешадијског, кад је загрмело да је пешадијско.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Следеће питање. Да ли Вам је познато, да ли се против лица које Вам је пуцало у уста водио или води некакав кривични поступак?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Никакав.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Није Вам познато?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Још га нико није ухватио, мада кажу неки и да га знају.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У тим снимцима које је сведок гледао око ове приче, које наравно нерадо гледа, да ли је успео да лоцира свој положај?

ОШТ-СВЕДОК РАДОВАН КРСТИЋ: Не., не знам одакле су, на који су, на шта је, могу само погрјешити. Може бити и оно возило које обилази а може бити следећи који пролази.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли би Вам помогло да сад погледамо тај снимак?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Може, није проблем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио ако.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Бојим се да не погрешим и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете рећи ако можете да лоцирате на том снимку где би сте се Ви отприлике налазили, значи ако сте сигурни, ако не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако техника може да изоштри звук, да би се управо чула та пуцњава, па да се сведок изјасни о мом претходном питању, о ком се наоружању ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево покушаћемо. Дакле неће се инсистирати на томе, само ако се Ви сећате и ако би могли отприлике, знате.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Наравно, ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Док чекамо, док техника одради своје, ја бих само хтео да сведоку пренесемо оно што је окривљени Јуришић рекао приликом првог свог обраћања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба, нема разлога у току сведочења да се њему предочава нешто шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите само да чујемо, шта би сте Ви?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само да је Илија Јуришић изјавио своје жаљење за све страдале који су у том несрећном догађају или изгубили живот или су на било који начин повређени, наравно да се то односи на овог сведока који је заиста препатио ово што нам је испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то може да се предочи, сигурно.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте. Добро. Тако, јел то, ово друго, излазак колоне где пише и почетак пуцњаве, друго, зато сам ја рекла, друго одозго, тако.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не чује се ништа. Не ово још није пуцњава ни кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја мислим да је ово горе, овако Технички преглед, да је овамо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази та зграда где је Технички преглед возила?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па не види се овако, тачно сад одавде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се. Али ја не чујем тај први пуцањ.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Полицијско возило кад се вратило, кад се паркирало ја мислим да почиње напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где сте Ви ту, где се Ви ту налазите? Пре оне раскрснице сте, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Је ли можете вратити, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете вратити молим Вас, вратите на почетак пуцњава. За ово возило сте рекли?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наилазак, да се окреће и да почиње.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Пратите кад се окрене и кад се врати, паркира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Режија хоћете молим вас тон да појачате.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Мислим ја сад, погрешиху вероватно. Прошло је доста времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би било пре раскрснице да се Ви још налазите, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Гдје сам ја већ погођен, овдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само још једно питање. Да ли сведок-оштећени зна ко је Илија Јуришић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Чуо сам ово, кад је човеку десило, пре неког времена, прошле године, да је ухапшен, али њега лично ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, ја бих Вас молила да прекинете емитовање. Добро, хвала, господине Јуришићу, да ли Ви имате неко питање да поставите?

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам никакво питање, господина први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете прићи молим Вас овде за микрофон.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Немам никакво питање за господина, први пут га у животу видим, и заиста ми је жао као човјеку шта је преживио, ја, не могу му се ја извинути јер ја то нисам направио, али они који су направили нису људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Крстићу. Да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете одштетни захтев? Одштетни захтев можете и накнадно да истакнете, имате на то право. Да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Ја само тражим за одговорне, ко је тај дан, ко је наредио и урадио. Сад ви ћете вероватно доказати да ли је господин крив или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За одштетни захтев, то можете и накнадно.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Накнадно то, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам лепо, можете ићи. Молим Вас трошкове које имате хоћете нам определити молим Вас?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Можете од Бијељине до Раче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чула.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Од Бијељине до Раче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?

ОШТ-СВЕДОК РАДОВАН КРСТИЋ: 25 километара је, сад 52 марке карта, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите Ви отприлике колико је то тачно?

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па не знам, како год, све једно је, не морате, како год.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, имате право на трошкове превоза, хоћете накнадно да определите, можете у року од три дана да определите ако не знате у овом моменту, дакле Ви имате право.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: У овом моменту, ја сам дошао аутом, искрено речено, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли знате та релација, колико.

СВЕДОК ОШТ.РАДОВАН КРСТИЋ: Па један аутобус двије марке, него узме, зависи од превозника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок трошкове тражи, а определиће у року од 3 дана. Хвала Вам лепо можете ићи.

Направићемо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута, ради одмора.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша сведок ВУКМИРИЦА МИОДРАГ

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вукмирица. Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Вукмирица Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: 1972.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Пожаревачка 53, Општина Врачар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Електро-техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, и као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да прочитате текст заклетве која је испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Заклињем се да ћу о свему што пред овим судом будем питан, говорити само истину, и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушани код истражног судије, 19.маја 2005.године, да ли остајете код тог исказа који сте дали?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја остајем према исказу, али мислим, шта сам рекао тада, не знам да ли могу да прочитам или не, али остајем, у сваком случају остајем под оним што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам испричати маја '92.године, где се Ви налазите?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Маја '92?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја '92?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У Лопарама, на Мајевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, у ком својству, где се тачно налазите, по чијем позиву, како сте дошли? Хоћете оставити ту торбу само.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Тамо је била моја јединица распоређена, одатле смо извучили опрему из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која је то јединица, јесте ли Ви били при Војсци?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја сам био у војсци СФРЈ тадашње, редован војник, у Тузлу сам дошао 06.12.'91., тамо сам био, онда сам био распоређен у априлу негде смо отишли на Мајевицу у Лопарама, па смо се враћали за Тузлу, Мајевица-Тузла-Мајевица и тако. 15.маја сам био у касарни, тог дана сам дошао у касарну и тог дана се десило што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијем позиву долазите у касарну и ко још долази са?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Мој претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Ваш претпостављени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Мислим да је био заставник Буквић, али главни претпостављени је био капетан Јовић Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он каже, зашто да дођете у касарну?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па отишли смо у касарну да, остало је наше, ту где смо били, у тој јединици, остало је још неке опреме да се извуче, ту била опрема техничке службе, остали смо да извучемо ту опрему и. Да причам све што се десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све по реду, испричајте нам све.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Пошто је било мало камиона за све то што се извуче, требало је да се поново врате камиони, остало је ту опреме да се причува, заставник је питао ко ће остати добровољно од нас четворице који смо радили у пријавници да причувају ту опрему, да не би дошло до крађе тамо у касарни. Ја сам се јавио добровољно да останем из једног простог разлога, могу да кажем, који је, хтео сам да се

окупам, пошто се нисам, два месеца нисам купао, и самном се пријавио да остане војник Савић Ненад, и отишли смо после тога на ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте то остали, у којој касарни?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У касарни «Хусинска буна».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте остали, ту сте извлачили опрему?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Били смо на споредном улазу, пошто је касарна имала два улаза, главни и други за техничку службу. Тамо смо остали, један по један смо отишли на ручак, вратили смо се с ручка, негде око пола три, петнаест до три, је враћена једна колона са Брчанске Малте, зашто и како то нико није знао, после тога је настала паника у касарни, било је пуцњаве са брда, узвраћена је била паљба, од кога, како, шта, не знам, и негде око шест и петнаест пола седам, не могу тачно да се сетим, било нам је речено ко је рекао, како је рекао, ни то не знам, тако се скупило од војске да сви заједно кренемо да тај дан изађемо из касарне, иако је било да касарна треба до 18.маја да се исели. Тако негде, не знам, око петнаест до седам, седам смо кренули из тог дела касарне са колоном и ја мислим да је негде око седам, седам и десет, нисам сигуран, дошло до пуцњаве. Ја сам био, морам да напоменем да сам био у болничком пинц гауеру, кола која су видно обележена са црвеним крстом. Био сам рањен у ногу, возач и сувозач, у првом тренутку нисам их видео где су, ваљда су, претпостављам да су се извукли јер су искочили са стране, један редован, један војник који је био самном позади је одмах био погођен у слепоочницу, Савић Ненад је после мене био рањен у колено, нисам имао храбрости да изађем напоље.

Пуцало се са свих страна, оног тренутка када је зоља погодила у камион, и кад се камион запалио почео сам да горим. Реко сам другу Савић Ненаду да ја идем, крећем напоље, нисам могао да изађем кроз врата, јер онај војник што је погинуо је био напред врата, разбио сам прозор са шакама, излетео сам кроз прозор, ту сам се заглавио на пола, јер је био резервни точак позади, онда сам се одгурнуо рукама, упао у асвалт, асвалт је горео, онда сам изгорео обе шаке, после тога сам улетео у један хаустор и тамо су ме заробили. Заробио ме, по његовом, како је он рекао командир цивилне полиције, мислим да се звао Мирсад, он ме после посетио у болници и он ми је рекао да је он вратио ону колону у пола три, то ми је после рекао у болници, ону колону која је у пола три враћена.

У хаустору где су ме заробили ту сам добио један шамар, ништа посебно, командир ако му је име Мирсад, а претпостављам да јесте, извуко ми је из кошуље новчаник, извуко ми је буквицу, војну књижицу, видео да сам редован војник, и рекао њега на страну. После тога, не знам колико је времена прошло, почели су болови, па сам ја мало и јаукао, из суседног улаза, пошто то била стамбена зграда, неке жене су ми помогле, завиле ми руке, пустиле ме да се јавим кући, телефонском линијом и негде претпостављам да је било негде око пола једанаест, једанаест увече, на разглас се чуло да се позивају рањеници да сиђу доле. После тога су ме снели доле, ушо сам у болничка кола, ја претпостављам да је било негде око једанаест и петнаест, пола дванаест, кад сам примљен у болници.

У болници сам тог дана примљен, збринут, то је било што се тиче 15.маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије Ви сте говорили да сте извлачили око једанаест сати опрему из касарне у Лопаре на Мајевици?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте. Не, не, ми смо извлачили опрему из Тузле у Лопаре на Мајевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледало то извлачење опреме, јел то из магацина било? Да ли је магацин био отворен или како, како је то изгледало?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Наша та јединица у којој сам био је била јединица техничке службе и ту смо имали опрему и за резервне камионе и за оне војне уређаје за РУП-ове и шта ја знам, ту је било масу резервних делова која се пребацивала и убацивала у камионе и носила, све се пописивало што се носило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред редовних војника да ли је било резервиста?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Тог дана јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било по Вашој процени редовних а колико резервиста?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Мислим да је било више резервиста, ја мислим да је било више резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи више?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па зато што је стигла наредба да до 18.маја се људи који служе војску, који су из Србије пребаце у Србију, а људи који су рођени у Босни да се пребаце у Босну, то се тих дана дешавало да је било пуно размене тих војника, ја кажем, ја

сам долазио у касарну и одлазио, нисам у касарни спавао, стварно ја у касарни никог ни познавао нисам, нисам знао двоје људи у то време кад сам долазио и одлазио. Стварно не знам, касарна кажем има два улаза, ми смо на једном радили а на другом смо спавали, свака јединица, ми се међусобно нисмо познавали него у својој јединици само, тако да не могу да Вам кажем број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у униформи ЈНА?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја сам био у униформи, у редовној униформи тадашње СФРЈ која је прешла у ЈА, беше, мислим да сам носио ЈА ознаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А резервисти, јесу ли и они били у тим униформама?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, да, у тој униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете више резервиста, колко је ту било више?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете уопште?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: То је више десетина, не могу да кажем да је било пет, шест, било их је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том првом моменту када се формирала нека колона и која је кренула из касарне, колико би то било људи, возила?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па ја стварно не могу да имам процену, значи то, формирале су се буквално у касарни две можда чак и трећа колона која се све то скупила, па је пошла, касније се сазнало да је прошла и колона на онај главни улаз, тако да је све, било сигурно 40, 50 возила сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ту да је неко предводио колону од старешина?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређен?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Кажем, мени је надређен био капетан Јовић Бранко, који ту није био, заставник ме је оставио у касарни јер сам, да чувам опрему, значи од мојих претпостављених није био нико, а и с друге стране, ако је неко од официра, ако је, мада ја немам никаквих сазнања осим сазнања да је био неки капетан за кога не знам име и презиме, ја више од заставника никог нисам видео у касарни, и ако је био капетан, и ако је неко предводио колону, предводио је сигурно на почетку колоне, на главном улазу, а не на споредном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците, одакле Ви знате да је колона око пола три враћена са Брчанске Малте, одакле Вама то сазнање?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Зато што се та колона вратила и на наш улаз, на улаз где смо ми улазили и излазили, значи на наш улаз где је улаз те техничке службе, на та врата су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно ми је, али одакле баш знате да са тог дела?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па људи који су водили ту колону су нам причали, који су возили та возила, они су нам рекли да су враћени и да нису могли да прођу Брчанску Малту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, шта су Вам рекли?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Неко их је вратио оданде, не знам, речено је само да су враћени, да не могу да прођу раскрсницу, да иду ка путу Пожарнице чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте остали да чувате опрему?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колона је изашла. Да ли сте чули неке пуцњаве?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Било је пуцњаве, ја кажем са околних брда се пуцало на касарну, из касарне су неки људи и узвраћали пуцње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из касарне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте, узвраћена је сигурно пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то било?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Али то није било, морам да кажем, то је, после враћене колоне у касарни је било расуло, расуло, то се није знало ко шта ради. Али док је враћена колона, значи док није све било под конач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, када је дошло до пуцњаве, да ли оног момента када је колона напустила касарну, када је изашла из касарне или?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Прве пуцњаве или друге пуцњаве. Прва пуцњава се десила у касарни с околних брда, је узвраћено на нешто у касарни, неки момци су узвратили паљбу, али брзо је то било смирено. Када је кренула колона, око пола седам, петнаест до седам, не знам ни ја тачно она је кренула, пошто је била дугачка колона, она је ишла полако, ал је ишла, не знам прошло је неких, од кад сам ја кренуо, можда је прошло неких седам, осам минута када се чула прва пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас за пола седам, него Вас ја питам, ова прва колона када је кренула?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Она је кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту сте дакле Ви чули да је било пуцања?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се вратила?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Када се колона вратила у касарну и после враћене колоне, не знам, то може да буде три и петнаест, пола четири тада су се чули први пуцњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама ту, да ли вам се појављује неко?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од вишег чина, да вам неко нешто говори, да каже како да се понашате у тој таквој једној ситуацији?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Сами смо били препуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да се формира сад друга колона, одакле Ви знате да?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Та возила која су била враћена, све се то формирало у нову колону, када је око пола седам стигло, између нас, један војник каже другом, други каже трећем, и тако, дошло је као до договора да излазимо сви данас, да остављамо касарну и да сви излазимо данас, а не 18.маја., и онда смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били наоружани?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја лично нисам имао ништа, осим што је било личног наоружања у камиону. Опет понављам, био сам у болничком пинц гауеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем, али како је дошло до тога да се формирају, да ли је ту било више колоне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па ја сам рекао и први пут да су биле сигурно две колоне, јер смо имали два излаза, главни улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем то, али како, то ви самоиницијативно формирате колону, нико нема да предводи па да каже како, на који начин?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У овом делу касарне где сам ја био у овом другом, у пола седам понављам, било је расуло, никаквог претпостављеног, и сами смо се сналазили, улазио ко је где стиго, у који год је камион стиго, нити си знао шта камион вози, било је само да излазимо из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант касарне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад нам испричајте како то изгледа, где се Ви налазите у тој колони, да ли је то дугачка била колона?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Дугачка колона, ја сам рекао да је било 50, 60 возила, али мислим да је то био минимум, можда је било и више, можда је било и мање, али мислим да је то био неки минимум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у почетку, на средини?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, ја сам био негде да кажем у другој трећини или крај друге трећине, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је још војника било у овом пинц гауеру?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У пинц гауеру нас је било, било нас је петоро, возач, сувозач и нас троје позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позади седели?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад, иде колона јел тако, да ли и даље чујете пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, пуцњеве није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више није било?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је моменат кад сте Ви чули?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Прва пуцњава се завршила у касарни, у пола четири, петнаест до четири, четири, небитно је, од четири до касније није било уопште пуцњава, барем не у мом делу, а претпостављам да бих чуо да је било у било ком делу, јер касарна је мало, ми смо око пола седам, петнаест до седам, десет до седам, не знам кад смо кренули, возили смо се једно шест, седам, осам минута, када су почели да се чују три, четири пуцња и после тога је кренула општа пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одкле се чују та три четири пуцња? Ја Вас питам, сигурно да Вам је тешко да се враћате сад у то неко време.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не, мени је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли можете да лоцирате одакле су ти пуцњи, да ли са зграда, да ли са?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Са зграда је пуцано сигурно, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало ту неко, спомиње се да је било неко брдо, да ли је, разумете, питам Вас?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја сам, овако под један, ја морам да кажем да сам настрадао у Скојевској улици, значи био сам у

Скојевској улици када сам настрадао и око тог дела где сам ја страдао су биле само зграде, и ако је неко пуцао, пуцао је са зграда или из приземља, или околу из парка неког или не знам, значи не могу да кажем одакле је било пуцњаве, зато што сам био у болничком пинц гауеру који има три прозора и то је то. Пуцњаве је било са свих страна, једноставно се чуло да са свих страна зује меци. Момка је лево од мене погодио метак у слепоочницу, остао је тако скамењен, тако је и умро, ја сам био рикошетом неким, претпостављам да је рикошет био погођен, колега, друг Савић Ненад је био погођен у колено, то одакле су метци долазили ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда имате сазнања да ли је војска узвратила паљбу?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам, претпостављам да јесте, нисам видео, као што нисам ни видео ко је пуцао на мене, али претпостављам да је неко узвратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да процените из ког оружја је пуцано?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У ком смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тад кад је наступила општа пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па било је сигурно пешадијског оружја, било је сигурно зоља, зоља је погодила мој камион, то нико не може да ме убеди да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неке експлозије можда?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесам, била је и, чуо сам експлозије, чуо сам и касније док сам био у хаустору сам чуо експлозије. Ја кад сам изгорео руке, асфалт је горео, значи ту је све било, било је просипано и од резервоара, бензина који се упалио и претпостављам да је и на неким од камиона било муниције и нечега што је сигурно уз оне пуцњаве и експлозије ватру горело. Ако могу да причам, снимак који сам видео, видео сам да је и нека ракета полетела са камиона која се сама активирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености се налази следеће возило од Вашег болничког пинц гауера?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па оно је било на десетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим возилом?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ништа, пар возила која сам ја могао да видим једноставно, једно возило које се препречи, друго возило нема куда да иде, поготово нема куда да иде кад се пуца на њу, значи то може само да се напусти возило ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите, пошто Ви кажете то се догодило у Скојевској улици где сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, ја сам био у Скојевској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има ових солитера, јел тако, високих зграда?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили, да ли је ту још нешто запаљено?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Горело је, горели су камиони, горело је све, са стране не, тек сам касније око једанаест кад сам изашао видео да је горело, горело је и дрвеће, горело, неки паркић је био ту, значи све је то горело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после ког времена долазе кола хитне помоћи, кажете?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па ја кажем да је око једанаест. Мислим да сам ја око једанаест, једанаест и десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте Ви радили до тог времена?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: До тог времена сам био у стану, у ствари био сам прво, реко сам, у хаустору зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Одстрањен на страну, касније су ми, неке жене отвориле су врата, дале ми да попијем воду, увиле ми руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, и тек када је разглас био јел тако да?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Кад је разглас био, понављам опет јавио сам се кући телефоном, било ми је дозвољено, када је разглас био спуштен сам доле, ушо сам у болничка возила и наставио сам пут болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је војника настрадало?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па тачно не знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници, да ли се нешто причало о томе?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У болници, па у болници колико ја знам било нас примљено око 40 до 50 максимум, у болници. Око 40 нас је примљено сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли је неко са ове друге стране био рањен, да је био у болници?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Било је, било је рањеника и с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог догађаја?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па да, десило се да је пар, и ја лично никог не познајем али колико знам да је било пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту можда са неким коментарисали?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, ја морам да кажем, да ја кад сам дошао у болницу, мени су превили ногу, пошто сам био настрадао од опекотина, био сам, пребацили су ме на оделење за децу, за опекотине, тако сам био одвојен буквално од свих људи из колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, какав Вам је третман био у болници?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У болници је био феноменалан, значи све сам имао, пружену негу, пружену адекватну помоћ, поготово првих десетак дана, док, претпостављам да је ту било свега, значи на болницу, искрено волео бих да видим поново те људе из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у заробљеништву?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: 09.јуна смо пребачени из болнице у затвор, «Препород», чини ми се да се звао «Препород».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Тамо смо били од 09.јуна до 15.јула, третман у затвору ОК, уз неке ситније чарке, и више психичког него физичког дејства, значи ништа страшно, затвор је био, једино што смо имали лошу медицинску негу и храну, што опет не улазим у то, ратна су дејства, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је после дошло до размене, или како на који начин?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па исто као и пре, значи дошли су, рекли су идите на размену, с тим што морам да подвучем да су биле две неуспеле размене из затвора, и да ставим једно чињенично стање да на те две размене су ишли сви сем мене. Значи сви су ишли на те две неуспеле размене осим мене, зашто, како, ни дан данас не знам. Претпостављао сам пошто сам у затвору био, макар сам ја мислио да је то због тога што сам једини из Србије, међутим онда сам вратио филм, нисам био једини, био је само још један, Тешић Љубоје из Србије, па сам онда мислио ако су неког остављали да иде на размену, онда смо требали он и ја да останемо. Међутим, остајао сам само ја, на трећу размену смо ишли сви и онда смо се, била је и шала, или ћемо се разменити или се нећемо вратити. На крају смо се разменили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: 15.јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.јула? Реците, да ли Ви знате где је раскрсница Брчанска Малта?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености сте Ви били када сте погођен?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не могу да Вам кажем тачно, али могу, не знам, рецимо да је између, не знам 500 метара и километар, али не могу да сто посто тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, зато што сте код истражног судије рекли да сте били једно 300 метара од раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па, могуће да је то и 300.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоји могућност?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Али, мислим стварно не могу да Вам кажем тачан оријентир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите, док се колона повлачила, да ли је било неких препрека на путу, да ли је било постављених неких жежева. Дакле, да ли сте видели, не са снимка накнадно, него тад том приликом?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Тада нисам, тада нисам, и опет морам да потсетим чињеницу, да сам ја био у болничком пинц гауеру који има буквално два мала прозора, где сам мого да видим буквално једино да сам сео на прозор и да сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите по Вама колико је трајала та пуцњава?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па овако, кажем да је пуцњава кренула око седам, плус-минус десет минута, значи пуцњава се чула буквално док су болничка кола долазила, можда неких сат времена пре него што су наишли, значи до десетак су се чули пуцњеви, али не у оној мери, она права пуцњава, она пуцњава која се десила на почетку, пре него што је све кренуло да је трајало неких пола сата, 35 минута, 45, не знам ни ја тачно, морам да кажем да сам ја у болничком пинц гауеру био сигурно десетак петнаест минута да нисам смео да прозујим, док се није запалио, можда је то у датом тренутку било и 20, 25 минута, у том тренутку стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам схватио, где је Ваше лично наоружање са којим сте били задужени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Лично наоружање је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чиме сте били задужени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па нисам био задужен ничим, имала је техничка служба, ја сам само извлачио опрему и долазио назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па нисте имали ни оно М-48?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ништа, тренутно у том дејству.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него и иначе, иначе горе у Лопарима.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Остало је у Лопарама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, дакле то је остало горе у Лопарама?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ова двојица војника?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Самном значи Савић Ненад који је био исто, остало је у Лопарама, момак који је био поред, који је настрадао је имао пушку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је имао муницију?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да ли је имао муницију не знам, претпостављам да јесте, претпостављам да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је било телефонских веза, да ли су радили телефонске везе у касарни?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште коментарисали када је дошло до те пуцњаве, сад Вам предочавам зато што је пре Вас сведок говорио да претпоставља да су прво били возачи гађани, али да је то тек касније у неком разговору било. Да ли Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја могу исто да изнесем ту претпоставку, али то је само претпоставка, а по снимку могу да закључујем нешто друго, или исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда вођен неки поступак против Вас?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Против мене никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим овде, него у Босни?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не, лажем, у Тузли је подигнута оптужница против нас, не знам, између 25 и 30 чини ми се, та оптужница постоји, дал сам оптужен, и дал је оптужница повучена стварно не знам. Има поступак против нас, против не знам,

непријатељских дејстава против државе БиХ, значи подигнута је оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да је Ваше возило било видно обележено?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Црвени крст у белом кругу са три стране, са четири стране, са обе бочне стране, напред на хауби и позади на вратима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колике је величине тај?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па рецимо да је величине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пречник круга?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: 70 сантиметара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта можете да кажете о судбини сваког од вас петорице из тог пинц гауера?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: О судбини могу да кажем за возача и сувозача не знам, нити сам их познавао, тај момак који је био до врата погинуо је одмах јер је био погођен у слопоочницу, момак поред мене кога сам знао, коме је име Савић Ненад нисам знао ништа до августа исте године, у августу исте године сам прочитао у новинама да се траже, да се неки, идентификују неки лешеве на ВМА из околине Тузле и овамо и онда сам се чуо са његовим родитељима, па смо отишли на ВМА и тамо смо га идентификовали као мртвог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико је то смртно страдало да Ви сигурно знате у Вашем возилу, осим тог?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У мом возилу двоје сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има неко да није био рањен?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Сувозач и возач не знам шта се десило, нас троје позади сви смо били рањени, двоје се испоставило да су мртви и ја сам био рањен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били погођени где, у пределу колена?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не, прво ме је метак, претпостављам да је био рикошет прошо кроз стопало, јер ми је стопало било, на болничком пинц гауеру су били кревети па је моја нога била на једном од кревета, прво ме је погодио метак кроз стопало, после ме је, имам неке ране по леђима, од чега не знам, вадили су ми у болници те,

како се зове, рикошете или гелере и на крају сам настрадао од ватре кад је зоља погодила камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате каква је ситуација била у граду, када је била прва колона кренула из касарне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Знам, каква је ситуација била кроз не знам, знам да кад сам долазио из правца Мајевице и Лопара кад смо долазили, град је нормално функционисао, онај део града који сам ја могао да видим, а то је та раскрсница, Скојевска улица до касарне, ту се нормално одвијао живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам хтела да Вас питам, пошто сте рекли да је у граду била нормална ситуација, како Ви то знате, значи само онај део који видите?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Причам на део града, кад сам ја из правца Мајевице и Лопара дошао а морао сам да пређем преко те раскрснице и дуж целом Скојевском улицом, мислим није цела, али до касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је друга колона кренула, други пут када је колона кренула, да ли можете да опишете каква је тад била ситуација?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не могу да опишем јер нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја Вас питам, зато што сте код истражног судије то описали?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесам, али на основу снимка сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вам цитирам «у седам сати када смо ми пролазили колоном ту није било живе душе, птица није могла да се чује».

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: То да птицу нисам могао да чујем, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, значи «нити јединог возила цивилног, можда на прсте могу да се наброје, да ли је било неко цивилно возило, људи није било уопште, мртва тишина је била и евидентно је било да је нека намештаљка». Сад Ви кажете да нисте могли ништа да видите, па зато Вас питам да ли можете да нам објасните како сте тако изјавили прошлог пута?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Само мало, значи има, овако, није разлика, ја сам рекао да нисам могао ништа да видим шта се дешавало од, дал је било пуцњаве, дал је било људи који су са стране били овамо, значи колона иде, од изласка из касарне до места, ми смо прошли, не знам, 500, 600, километар, за то време ја могу да видим кроз

прозор и кроз шофершајбну дал је било нешто паркирано, није паркирано у односу на пола три, у односу на кад смо ми дошли у касарну то је било небо и земља, значи знам какав је био нормалан живот у тој улици и знам тада у пола седам, петнаест до седам кад смо кренули да је било драстичне разлике. То да птицу нисам чуо, то могу и дан-данас да потврдим, значи стварно је била мртва тишина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да знате да је Савић Ненад погинуо, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, али сам то тек сазнао у августу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли уопште имали прилике да видите његово тело?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: На ВМА, тамо на обдукцији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само да се надовежем на ово јер ми је остало нејасно. Ви сте њему рекли да ћете Ви изаћи из пинц гауера?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Једну ствар само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је и он изашао?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Није изашао, остао је у колима, није имао, претпостављам да није могао због колена, ја сам излетео ја сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је дакле последњи тренутак кад сте га Ви видели у пинц гауеру да је рањен у ногу?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: То је последњи пут тренутак кад сам га видео. Ја кад сам излетео из болничког пинц гауера и кад сам упао у ватру, кад сам изгорео руке, ја сам, ја не могу то да опишем тај тренутак, ја сам и у тренутку хтео да отворим врата, међутим како је мени кроз главу пролетело да, то, уватим се за метал, то да ми се залепи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем, касније после неких три месеца, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па, тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сте ишли на идентификацију на ВМА?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, ја сам случајно у новинама прочитао текст где се траже за идентификацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, немојте понављати да не губимо време. Како је изгледао његов леш на ВМА, да ли је био изгорео?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Угљенисан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Угљенисан?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И само још ово ми реците, горе у Лопарима сте имали задужење са пушком?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте дужили муницију?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Мислим да су била два оквира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да питате сведока кад је дошао тог дана, кад је долазио у касарну, да ли је долазио у некој колони или само са једним возилом?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, било је више возила.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете рећи колико?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па рецимо да је било четири, пет.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Када је овај заставник отишао из касарне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел можете одредити колико је то сати било?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да не погрешим, да је рецимо било између 11 и 12.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са колико је он возила отишао?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Па и са толико колико смо дошли.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У овом пинц гауеру да ли је био неки лекар?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел био неки медицински радник?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел био неки рањени?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, так кад смо кренули није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте видели у колони осим Вашег пинц гауера, дакле тог са ознаком Црвеног крста, да има још возила са таквом ознаком?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја нисам видео.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих молио да се, с обзиром да се сведок, бар колико сам ја схватио, није определио децидно где се налази у моменту кад се зауставља пинц гауер, а на снимку ознака «Брчанска Малта» Б1, се види пинц гауер заустављен и моменат кад он почиње да гори, па ако може да му се то пусти, да види да ли је то можда та ситуација о којој он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, може.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је од почетка снимка, 8 минута и 40 секунди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте код истражног судије говорили о томе гледајући касету, сад да ли се може закључити да сте гледајући ту касету дошли до сазнања да је једна колона пуштена да прође, па први део колоне била су нека оклопна борбена возила?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете «то је пуштено да прође, раскрсница је водила улево ка Мајевици, ка Лопарима, десно иде град, ту је било блокирано, није могло да се прође»?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Значи могли смо само да идемо лево».

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање, да ли је то Ваше сазнање након што сте погледали овај снимак, или сте знали пре тога?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, након снимка, након снимка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само након снимка?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Само након снимка. Ако могу само још да кажем, да значи на том снимку који се види у пола три, могло је да се прође у све три стране, и напред и десно и лево, снимку на пола седам, може да се прође само лево. Да ли смем да коментаришем снимак или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можете, можете.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Значи у пола три, око пола три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да погледамо.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јуришићу можете прећи овде да погледате. Можете да убрзате мало.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ту има тајмер, види се 19.29, пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, 19.29?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 19.29 идите молим вас. Излазак колоне мислите, да пробамо на излазак колоне.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, не, није то, ознака «Брчанска Малта Б1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То друго, пробајте. Јел то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: То је то, 19.29., вратите на 19.28, па ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 19.28 вратите време, још мало 19.28., вратите на 19.28.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ево види се сад, сад је експлодирало.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Та ракета се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још мало да вратите, режија молим Вас.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Нисам ја био на Брчанској Малти, ја сам рекао да сам био у Скојевској улици, значи једно 500 метара, 300 до километар, горе у Скојевској улици, значи нисам ја био на раскрсници.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, то није ваш?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не, не, није.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ево како су изгледале ознаке, значи такве су биле ознаке и на мом возилу. То је друго возило, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања. Нема више питања. Изволите. Да ли је потребно да се приказује још нешто од снимака?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Режија можете да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да неће моћу у транскрипту овако, опростите колега, како је сведок објаснио за његово возило, и тако даље. Па можда да му припомогнете мало око тог појашњења. Јер ми смо видели где је, а он каже то моје возило није, па сад то ће тако писати у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, појасните пошто сте видели овај снимак. На Брчанској Малти, на раскрсници то није било Ваше возило?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: То није моје возило, ја нисам био у том возилу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Оштећени је рекао када је заробљен од извесног лица које му се претставило као радник или командир редовне полиције, да је био идентификован, претходно као редован војник и

склоњен у страну. Моје питање, да ли су ти људи који су њега заробили, тражили некога, приликом заробљавања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли су правили разлику између?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Када су мене заробили, када ми је тај господин Мирсад, који се претставио као командир полиције лупио шамар и када ме је одвојио било је још заробљеника који су били везани, и који су били на степеништу, у хаустору, овамо били одвојени. Када је мени узео новчаник и у буквици видео да сам редован војник, рекао је да мене издвоје, и ја сам био издвојен на другу страну. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте чули питање. Да ли су некога тражили?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам, ја то не знам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Оштећени је био издвојен у односу на неке људе?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: На неке људе, јесте.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Е, ти други људи који су били дакле у некој другој групи, да ли су и они учесници колоне, да ли су и они чланови колоне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја не знам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Знам само да су били везани са лисицама и знам да је лично, значи рекао да сам редован војник, што ја могу само да претпоставим нешто.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро, ти други људи дакле који су били везани лисицама, да ли су били у униформи?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јесу, били су у униформи.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање, у касарни када је био тај хаос или расуло, како је сведок објаснио. Да ли је било конзумирања алкохола?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја никога нисам видео.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја се извињавам што се поново јављам. Да ли је овај сведок некад давао било какву изјаву а да се не односи на органе гоњења у СРЈ односно у Србији?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Морате да ми појасните питање. Да ли сам давао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вас је некад неко испитивао о томе шта Вам се догодило, односно какав је третман Ваш?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да, давао сам изјаву, дал је сарајевска телевизија не знам, али ја сам давао изјаву за њих и давао сам изјаву у болници за мој третман у болници.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Мислите '92.?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: '92., и давао сам касније изјаву.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тад приликом давања изјаве '92.године, неко пре снимања Вам говорио шта треба да Ви?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Није, није, реко сам оно што сам рекао, и то потврђујем, оно што сам рекао на снимку, реко сам својевољно, и дан-данас ћу да потврдим то што сам рекао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем, немам питања. Само бих желео да суду предочим, да предам као доказ изјаву '92. и 2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, добро, хоћете да. Добро, хвала Вам.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Јел могу ја да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Само моја, и моје мишљење у вези оне две колоне, ако смем да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У пола три, она колона која је враћена и оно што се види на снимку, види се на снимку да се у Тузли одвија нормалан живот, масу цивилних аутомобила, много цивила на улици, много буке на улици, што је било нормално за тај део, за то доба дана, командир Мирсад се види на снимку, ако је то он, а он каже да јесте, како враћа колону, ја сам га питао онако, он ме је посетио у болници па смо мало причали, ја сам питао како је онај прешо преко неких кола тамо, има масу људи која није знала ни да вози, ето кад је било улажење. Он је рекао није знао да нађе рикверц, рекао му је да гази, та колона је враћена, у пола седам, у петнаест до седам кад креће снимак, на снимку се види да на прсте можете да избројите цивилна кола, да од цивила на улици ја не знам да ли може да се види двоје људи, што није нормално за то доба дана, да на прозорима на оним доле кад на зградама имају, доле, они мали прозори стоје вреће са песком или с чиме, и да је блокиран пут удесно, да није могло да се иде ка граду. Значи што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците, да, да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: У колони која је касније била изложена овом ватреном дејству, да ли је било кола цивилне полиције?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Да ли је у колони било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кола цивилне полиције?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Цивилне полиције?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: У колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Не знам, стварно не знам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли, ако је било кола полиције јел дозвољава могућност да је нормално да саобраћај буде блокиран ради изласка тако озбиљне колоне?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Таква озбиљна колона је била и у пола три, још озбиљнија.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Али није било полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је његов коментар.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Добро, да ја не улазим сада у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Хвала лепо. Пошто сте Ви саслушани у својству сведока-оштећеног, да ли се Ви придружујете кривичном гоњењу и да ли истичете одштетни захтев који можете и накнадно да истакнете?

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Против?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против господина Јуришића овде оптуженог.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Ја се стварно извињавам, господина видим први пут у животу, ако неко има доказе да је он одговоран за ово што се десило у колони, ја се придружујем оптужници и наравно да ћу тражити одштетни захтев против људи за које се докаже да су криви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо господине Вукмирица.

СВЕДОК ОШТ.МИОДРАГ ВУКМИРИЦА: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Тачно је што је рекао господин Вукмирица, како се зове, први пута се видимо, видимо се у његовом граду, нажалост волио би да смо у некој другој ситуацији а не у овом ситуацији. Искрено ми је као човјеку жао што сте претрпели то што сте претрпели али ми је драго и поносан сам на оне који су Вам ипак и дјелом мало указали помоћ и шансе да преживите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли имате трошкове неке. Добро хвала.

Констатује се да је бранилац оптуженог Јуришић Илије адвокат Ђорђе Дозет, предао суду ЦД-е, насловљен «Свједок Вукмирица Миодраг, 1992. и 2007».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо завршили, наставићемо у понедељак, изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја сам дужан као бранилац да обавестим веће да је здравствено стање Јуришића у последњих неколико дана нарушено у смислу наглог увећавања и касније осцилације крвног притиска. Он има свакодневну контролу здравствене службе притвора, и тада му и данас му је сугерисано да тражи преглед кардиолога. Па ја молим ово веће, јер он је данас доста отежано али нисмо правили питање, због тога за одржавање претреса, па молим веће да у складу са својим овлашћењима наложи преглед од стране кардиолога, сад преко викенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сигурно.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ево, то Вас молим. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само једна молба од стране породице, да ли је могуће да се искористи присуство тренутно овде да се поздраве са њим, породица само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како да не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а наставља:

31.марта 2008.године са почетком у 09,30 часова.

Иста ова судница.

Записничар

Председник већа-судија